

HISTORIE, o které se mlčí. Málo známá historie otroctví

- CZ24 News | 30. března 2023

O některých věcech se píše neustále, o některých se hovoří málo nebo vůbec. Tahle historie je spíše z kategorie „vůbec“.

Otroctví bylo součástí každé civilizace. Historie, která tento fakt opomíjí, není vypovídající.

Hliněné paragrafy

V kolébce civilizace, Mezopotámii, nacházející se na území dnešního Iráku a Íránu, byli otroci běžnou součástí společnosti již 3 tisíce let před n.l. Nejstarší nalezený zákoník sumerského krále, který se dochoval na hliněné tabulce, věnoval jednu čtvrtinu paragrafů záležitostem otroků.

Otrok do každé domácnosti

Otroci ve starověkém Řecku byli slovy Aristotela považováni za „majetek, který dýchá“. V jeho době, tedy ve 4. století před n.l., byla třetina obyvatel athénské demokracie otroci.

V antickém Římě byl počet vlastněných otroků měřítkem společenského postavení. Nejbohatší Římané vlastnili průměrně desítky otroků. Nemít žádné otroky bylo společensky téměř nepřijatelné.

Masakr u protinožců

Když byli původní obyvatelé Nového Zélandu, Ngati Mutunga, nuceni opustit ostrov kvůli sporům s jinými kmeny Maorů, uchýlili se v roce 1835 na blízké Chathamské ostrovy, na kterých žili lidé Moriori. Maorové kmene Ngati Mutunga po příplutí na ostrov zabili pětinu obyvatel Moriori a zbylé Moriori zotročili. Jeden z dobyvatelů to komentoval, že „Moriori pochytili v souladu se svými zvyky“.

Světznámý spisovatel v řetězech

Nájezdy otrokářů ze severní Afriky vylidnily celé pobřežní oblasti Itálie, Španělska nebo Holandska. Do otroctví v arabských zemích bylo odvečeno více než milion Evropanů včetně spisovatele Miguela de Cervantese, který dal světu postavu Dona Quijota. Ten měl to štěstí, že byl vykoupen.

Pirátské výpalné

Nájezdy pirátů z takzvaných barbarských států ze severní Afriky do Evropy zastavily až Spojené státy, které na počátku 19. století vyslaly do Středozevního moře bitevní lodě. Do té doby ovšem platily barbarským státům někdy až 20% svého federálního rozpočtu jako výpalné za ochranu amerických lodí.

Evropské státy platily výpalné barbarským státům za to, že nebraly evropské obyvatele do otroctví, do roku 1830, kdy Francie dobyla Alžírsko.

Když došli bílí otroci

Zpočátku brali arabští muslimové bílé otroky ve východní a střední Evropě, ale rostoucí vojenská moc v Evropě ukončila islámskou expanzi, a proto se arabští muslimové zaměřili na Afriku. Historici

odhadují, že až 17 milionů černých otroků bylo odvečeno z Afriky do muslimských zemí. Evropští otrokáři odvezli na americký kontinent za dvě století obchodu 10 až 12 milionů otroků.

Aztécké rituály

Aztékové, jejichž říše se rozkládala na území dnešního Mexika, praktikovali dva druhy otroctví. Běžní otroci měli podobné postavení jako v jiných civilizacích. Otroci získaní jako váleční zajatci byli určeni ke krutým rituálním obřadům, jejichž obětmi byly v případě nedostatku mužů i ženy a děti. Krutost Aztéků paradoxně usnadnila dobytí jejich říše Hernánem Cortésem, neboť ke španělským dobyvatelům se přidaly některé místní kmeny, které s Aztéky sousedily.

Černoch černocho otrokářem

Otroctví bylo běžnou součástí africké kultury. Dávno před příchodem Evropanů tvořili otroci až třetinu obyvatel Afriky. Většinou se jednalo o válečné zajatce. Protože v Africe se nikdy z různých důvodů nerozvinulo vlastnictví půdy, byl počet vlastněných otroků znakem společenské prestiže.

Otrokářství jako 100% HDP

Evropští otrokáři africké otroky nemuseli chytat. Pobřežní africké kmeny to udělaly za ně. Království Dahomey vzniklo na území dnešního Beninu v západní Africe kolem roku 1600. Po celou dobu své existence, která trvala více než 200 let, se zabývalo jen a pouze lovem otroků ve vnitrozemí Afriky. Každoročně se v království pořádaly velké slavnosti, během kterých byly rituálně obětovány stovky otroků jako pocta králi. Slavnosti se v místním nářečí nazývaly „Roční stínání hlav“.

Pobřežní africké státy tak dodaly evropským otrokářům zhruba 95% všech odvezených otroků.

Měl Vinnetou otroky?

Ani severoameričtí indiáni otroctví nezavrhovali. Před příchodem přistěhovalců z Evropy se většinou jednalo o válečné zajatce. S příchodem osadníků se rychle naučili nové praktiky. Již v roce 1830 vlastnilo mnoho indiánů z jichovýchodních kmenů rozsáhlé plantáže se stovkami černých otroků. Když byli Čerokézové donuceni se přesunout do nových teritorií, vzali s sebou otroky a schválili si vlastní protičernošské zákony. Na jimi spravovaných územích tvořili černí otroci přes 10% obyvatelstva.

[ZDROJ](#)